

γλία ὅπου μεταβαίνει χάριν τῆς υγείας αὐτῆς ἢ βασίλισσα τῆς Σουηδίας.

Εὐθύς μετὰ τὸν γάμον οἱ νεόνυμφοι θὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς Σουηδίαν. Κατὰ τὸν σουηδικὸν νόμον ὁ πρίγκηψ Ὁσκάρ θέλει ἀπολέσῃ τὸν τίτλον δουκὸς τῆς Γότθας, ὃν κέκτηται, τὴν ἐπιχορήγησιν αὐτοῦ, τὰ βασιλεία δώματα καὶ θέλει φέρει εἰς τὸ ἐξῆς τὸ ὄνομα «πρίγκηψ Βερναδόττος, ἀξιοματικὸς τοῦ σουηδικοῦ ναυτικοῦ», θὰ κατοικήσῃ δὲ ἐν τῇ νοτίῳ Σουηδία μακρὰν τῆς Στοκχόλμης καὶ τῆς αὐλῆς.

Δὲν εἶνε ἀληθῶς συγκινητικὴ ἡ πράξις αὕτη τοῦ Σουηδοῦ βασιλόπαιδος, ὅστις σημειωτέον δὲν εἶνε ἀβροδίαίτος τις νεανίσκος τῶν αἰθουσῶν, ἀλλ' εἰς τῶν τολμηροτάτων ναυτικῶν τῆς Σουηδίας;

Κατατίθησιν ὅλην αὐτοῦ τὴν δόξαν εἰς τοὺς πόδας ἡγαπημένης γυναικός, ἀνταλλάσσων πρὸς τὴν εὐτυχίαν, ἣν ἐλπίζει νὰ εὕρῃ παρ' αὐτῆς, ὅλα τὰ μεγαλεῖα καὶ τὰ ἀγαθὰ ἄτινα θνητὸς ἡδύνατο νὰ ἐπιθυμήσῃ.

Ἐὰν ὑπάρχῃ γυνὴ ἐν τῷ κόσμῳ βεβαία περὶ τῆς ἀγάπης, ἣν ἐμπνέει, αὕτη εἶνε ἡ δεσποινὴς Μούγκ. Καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην σύζυγον ὀφείλει νὰ λατρεύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἢ μέλλουσα σύμβιος τοῦ Σουηδοῦ βασιλόπαιδος.

Ἄλλ' ὅμως ἡ ἀνθρωπίνη καρδίκα εἶνε τόσῳ μυστηριώδης, ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ τόσῳ πολυπλαγκτός! Τίς δύναται νὰ εἴπῃ ἀσφαλῶς ὅτι τὸ βασιλικὸν τοῦτο εἰδύλλιον θὰ ἔχῃ συνέχειαν εὐτυχῆ ἐν τῷ μέλλοντι; Τίς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ ἐπὶ θυσίᾳ τῶν ματαίων μεγαλείων ἀποκτήσας τὴν ἀγάπην δὲν θέλει εὕρῃ καὶ ταύτην ἐπίσης ματαίαν;

Ἐκεῖνη δέ, ἥς ἡ ἀγάπη ἐκτῆθη ἐπὶ τοιαύτη ἀνταλλαγῇ, εἶνε ἄρα ἀσφαλῆς ὅτι ὁ σύνευνος δὲν θέλει ποτὲ μεταμεληθῆ ἐπὶ τῇ πράξει, εἶνε βεβαία ὅτι ὡς κατέλιπε τὸ πᾶν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πάθους, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν νέου τινὸς βιαίου αἰσθήματος δὲν θὰ κατελίμπανε καὶ αὐτὴν ταύτην;

Οὐδεὶς ὁ ἀρνούμενος ὅτι ἀκριβῶς οἱ ὄροι ὑφ' οὓς τελεῖται ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη ἔνωσις, ἐνῶ φαίνονται ἀφ' ἐνὸς τόσαι ἐγγυήσεις περὶ εὐτυχίας, εἶνε ἀφ' ἐτέρου τόσοι λόγοι ἀμφιβολίας καὶ ἀνησυχίας.

* *

ΠΟΙΗΜΑ ΕΙΣ ΒΥΡΩΝΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς ἐταιρείας ὑπ' ἀριθμοὺς 41 καὶ 42 ὑπάρχουσιν ἐπιστολὴ γαλλικὴ τοῦ Κωνστ. Νικολοπούλου καὶ ποίημα αὐτοῦ γαλλιστὶ συντεταγμένον εἰς μνήμην τοῦ Βύρωνος, ὅπερ ἐπὶ τῇ εὐκαι-

ρία τῶν τελεσθεισῶν ἑορτῶν ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τοῦ Βύρωνος δημοσιεύομεν κατωτέρω.

Περὶ τοῦ Κωνσταντίνου Νικολοπούλου γεννηθέντος ἐν Σμύρνῃ, ἐκ γονέων καταγομένων ἐξ Ἀνδριτσαινῆς, καὶ ζήσαντος ἐν Παρισίοις ἔνθα παρέδιδε μαθήματα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἔγραψεν ἡ «Ἐστία» ἱκανὰ ἐν ἀριθμῷ 142, ἔνθα καὶ πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ. Ἐνταῦθα ἐπαναλαμβάνομεν μόνον ὅτι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν του ἐκκληροδότησε τὴν πλουσίαν βιβλιοθήκην του εἰς τὸ σχολεῖον Ἀνδριτσαινῆς.

Τὸ ποίημα ἔχει ὡς ἐξῆς:

*L'évêque de Missolonghi près
du cercueil de Lord Byron.*

Oh! quel divin transport vint s'emparer de moi?
Èlève, ô roi des cieux, mon âme jusqu' a toi
Inspire le pasteur de ton peuple fidèle,
Anime mes accens de ta voix immortelle.
.... Ecoutez, ô chrétiens du Nord et du Couchant
ce que dit l'éternel, le vengeur, le puissant:
Tremblez, usurpateurs du trône de Byzance,
Exécrables assassins de prélats sans defense,
Lâches persecuteurs des enfants de mon Dieu!
Oui, contre vous, tyran, dans cet auguste lieu
La foudroyante voix du créateur suprême
Prononce avec courroux ce terrible anathème :
«Sur l'atroce Ottoman je vais appesantir
«Ma redoutable main : je veux l'anéantir.
«Dans vos combats, ô Grecs, c'est mon bras qui

[commande;

«L'église va renaître et plus libre et plus grande,
«De mon peuple éprouvé vengeant tous les affronts
«De lauriers immortels j'embellirai vos fronts.
«Le calme et le bonheur succèdent aux orages.
«La Grèce va briller sous un ciel sans nuages.
«Pour mériter toujours ma céleste faveur
«Cherissez la vertu, la patrie et l'honneur.
«Mais si vous oubliez ma justice adorable
«Je serai contre vous un juge inexorable.»
C'est ainsi que Porphyre, en divin orateur
Soutenait du soldat l'héroïque valeur.
Un spectacle touchant vient s'offrir à sa vue ;

«Approchez, dit-il, du cercueil

«Tendres filles de la Patrie

«Repandez en ce jour de deuil

«Sur le corps de Byron, les fleurs de la prairie;

«Ne pleurez pas sur cet homme immortel

«Prosternez-vous plutôt aux pieds du saint autel

«Priez le Dieu de nos armées

«Priez le Dieu de nos combats

«De consoler vos âmes alarmées

«En ranimant l'ardeur de nos soldats.

ΝΙΚΟΛΟ-ΠΟΥΛΟΥ ΔΕ ΣΜΥΡΝΗΣ.

Τό τε ποίημα καί τήν ἐπιστολήν προσέφε-
 ρεν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Ἑταιρίας ὁ ἐν Παρισίοις
 κ. Αἰμίλιος Λεγράνδ. Α. Μ.

ΕΙΣ ΘΑΥΜΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

Εἰς μικρὰν κώμην παρὰ τὴν ἀγγλικὴν πόλιν
 Λήδς ἀπεβίωσεν ἐσχάτως εἰς τῶν ἐνθερμότερων,
 ἂν οὐχὶ τῶν ἐπιφανεστέρων θαυμαστῶν τοῦ
 Γλάδστωνος, οὗ ὁ ὑπὲρ τοῦ ἐνδόξου πολιτικοῦ
 θαυμασμός ἐξεδηλώθη κατὰ τρόπον λίαν περι-
 εργον. Ὁ ἀποθανών, ληξιαρχος ἐν τῇ ἀφανεί
 κώμῃ ἐν ἡ ἐβίῳ, τὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτοῦ ἐ-
 δαπάνα εἰς αἰνους ὑπὲρ τοῦ θαυμαζομένου παρ'
 αὐτοῦ, ὅστις ἀπετέλει τὸ διαρκές τῶν συνο-
 μιλιῶν του θέμα, καί εἰς τὴν κατασκευὴν μου-
 σικῶν ὀργάνων. Τὰ χειροτεχνικὰ αὐτοῦ προϊ-
 όντα εἶχον βραβευθῆ ἐν διαφόροις ἐκθέσεσιν,
 ἀλλ' ὁ μετρίοφρων καὶ αὐτάρκης καλλιτέχνης
 οὐδέποτε συγκατετέθη νὰ πωλήσῃ οὐδὲν ἐξ
 αὐτῶν.

Ὁ ἀγαθὸς ληξιαρχος καὶ ὀργανοποιὸς μίαν
 μόνην εἶχε φιλοδοξίαν, ἠν ἐφύλαττε κεκρυμμένην
 εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του ἀπὸ παντός, πλὴν
 τοῦ υἱοῦ του, νὰ κατασκευάσῃ βιολίον ἐκ ξύλου
 ὑλοτομηθέντος ἰδιοχειρῶς ὑπὸ τοῦ Γλάδστωνος.
 Ἄλλὰ φύσει δειλὸς καὶ αἰδήμων δὲν ἐτόλμα νὰ
 παρουσιασθῆ ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅπως αὐτοπροσώ-
 πως ζητήσῃ τὴν χάριν ταύτην. Ὁ υἱός, θέ-
 λων νὰ παράσῃ εὐάρεστον ἐκπληξιν εἰς τὸν πα-
 τέρα του, ἀνέλαβε τοῦτο καὶ ἀπετάθη δι' ἐπι-
 στολῆς πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Γλάδστωνος Ἐρβέρτον.

Ὁ φιλελεύθερος ἀρχηγὸς ἔσπευσε προθύμως
 νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀγνώστου αὐ-
 τοῦ θαυμαστοῦ. Ὁ υἱὸς τούτου προσεκλήθη νὰ
 μεταβῆ εἰς τὴν ἐν Χαουάρδεν ἔπαυλιν τοῦ Γλάδ-
 στωνος, ὅπως ἐκλέξῃ τὸ κατάλληλον πρὸς
 κατασκευὴν τοῦ ὀργάνου δένδρον, τούτου δὲ
 γενομένου ὁ ἐνδοξὸς ὑλοτόμος ἰδιοχειρῶς ἀπέ-
 κοψε διὰ τοῦ πελέκειος αὐτό.

Εὐνόητος εἶνε ἡ φαιδρὰ τοῦ γέροντος ληξιαρ-
 χου ἐκπληξίς ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίῳ ἐκπληρώσει
 τῆς ζωῆς ἐπιθυμίας του, ἧτις ἦτο τόσοσιν με-
 γαλειτέρα, καθ' ὅσον ὁ ἀποσταλεὶς αὐτῷ
 κορμὸς συκομωρέας ἐπήρκει εἰς τὴν κατασκευὴν
 οὐχὶ ἐνός, ἀλλὰ δώδεκα βιολίων

Ἀμέσως ἐπελήφθη τοῦ ἔργου, δὲν ἠδυνήθη
 ὅμως νὰ φέρῃ αὐτὸ εἰς πέρας. Πρὶν δυνηθῆ νὰ
 χρησιμοποιήσῃ ὀλόκληρον τὸν πολύτιμον κορ-
 μὸν ἀπέθανε. Πρὶν ἢ κλείσῃ ὅμως τοὺς ὀφθαλμοὺς
 παρήγγειλεν εἰς τὸν υἱὸν του νὰ προσφέρῃ εἰς
 τὸν Γλάδστωνον τὸ πρῶτον βιολίον, ὅπερ κατε-
 σκεύασεν ἐκ τοῦ ὑλοτομηθέντος παρ' αὐτοῦ δέν-

δρου, ὡς καὶ τὰ τεμάχια τοῦ ὀργάνου ὅπερ ἀφῆ-
 κεν ἡμιτελές.

Ἡ ἀναφέρουσα τὸ ἀνεκδότον ἀγγλικὴ ἐφη-
 μερίς ἐπάγεται, ἐν εἰδῆ ἐπιλόγου, ὅτι ὁ μέγας
 Ἄγγλος πολιτευτὴς εἶνε εἰς ἄκρον φιλόμουςος,
 χειρίζεται δὲ δεξιῶς κατὰ τὰς ὥρας τῆς scho-
 λῆς του τὸ τόξον τοῦ τετραχόρδου. Κ.

ΕΙΣ ΦΙΛΥΠΠΟΝ

Τῆ Κρ Α. Α.

Οἱ πρόγονοί μας Ἑλληνες 'ς τὰ παλαιὰ τὰ χρόνια
 εἶχαν θεοὺς 'ς τὸν οὐρανόν, θεοὺς καὶ εἰς τὴ γῆ,
 Θεοὺς, ποῦ νοιώθαν 'σαν καὶ μᾶς τὸ κρῦο καὶ τὰ χιόνια,
 Καὶ ἀγαποῦσαν τὸ κρασί καὶ τὸ καλὸ φαγί.

Τώρα ἐκεῖνοι οἱ θεοὶ κοιμούνται 'ς τὰ βιβλία
 Τὸν ὕπνο τὸν αἰώνιο, 'ς ἐ μνήμα ζηλευτό.
 Μὰ ἓνα ἔξω 'ξέχασαν ἀπ' τὴν Μυθολογία,
 Κι' ἐδῶ νὰ μείνῃ πάντοτε τοῦ ἦτανε γραφτό.

Μορφέα τὸν ὠνόμαζαν, τώρα τὸν λέμε ὕπνο,
 Καὶ φανερὰ μᾶς ἔρχεται καὶ κάποτε κρυφά.
 Εἶναι πολὺ πολὺ γλυκὸς εὐθύς μετὰ τὸ δεῖπνο,
 Ὅταν μᾶς 'θρίσκη μάλιστα ἐπάνω 'ς τὸ σοφά.

Τὴν ἀγκαλιὰ του θέλομεν ὅλοι, μικροὶ μεγάλοι,
 Καὶ πλούσιοι, ἢ καὶ πτωχοὶ, καθεὶς τὸν ἀγαπᾷ,
 Κι' αὐτὸς μόνος ἀκοιμητὸς κοντὰ 'ς τὸ προσκεφάλι
 Χωρὶς νὰ ἀναπαύεται ἀνάπαυσιν σκορπᾷ.

Καὶ ἀδελφὸ τὸν ἔκαμαν πῶς εἶναι τοῦ θανάτου,
 Ἄλλὰ νὰ μὴ πιστεύετε τί λένε οἱ φθονεροί.
 Ὁ ὕπνος, ποῦ ἀμέτρητα χαρίζει τὰ καλὰ του,
 Τὸν κλέφτη Χάρο ἀδελφὸ νὰ ἔχῃ δὲν ἔμπορεῖ.

Ὅταν γυρίζω ἄϋπνη καμμιὰ φορὰ 'ς τὴν κλίνη
 Πόσο μοῦ κακοφαίνεται δὲν εἰμπορῶ νὰ 'πα.
 Κι' ἀπ' τὴν καρδιά μου εὐχόμαι πάντα πιστὸς νὰ μείνῃ
 Σ' ἐκείνους ποῦ ἀγάπησε κι' ἐκείνους π' ἀγαπῶ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΕΥΛ.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΟΙΜΩΜΕΘΑ

Φαίνεται ὅτι δὲν ἤξεύρομεν νὰ κοιμώμεθα,
 μολονότι ὁ ὕπνος εἶνε ἀσχολία καὶ αὐτῶν τῶν
 ὀκνηροτάτων, καταναλίσκουσα τόσοσιν χρόνον τῆς
 ζωῆς ἡμῶν. Δὲν ἤξεύρομεν λοιπὸν νὰ κοιμώμε-
 θα, κατὰ τινα Ἄγγλον ἰατρόν, δηλαδὴ δὲν
 ἤξεύρομεν νὰ λάβωμεν τὴν καταλληλοτάτην
 καὶ ἀνετωτάτην θέσιν πρὸς ὕπνον. Κοιμώμεθα
 ἔχοντες τὴν κεφαλὴν ὑψηλότερον ἢ τὸ λοιπὸν
 σῶμα, ἐνῶ πρέπει νὰ ἔχωμεν τοὺς πόδας ὑψηλὰ
 καὶ τὴν κεφαλὴν χαμηλά!

Ὁ νέος τρόπος τοῦ ὕπνου εἶνε εὐχερέστατος
 καὶ πᾶς τις δύναται κατὰ μικρὸν νὰ συνειθι-